

fører Ordet. Først maa jeg maasse gøre Undskyldning over for forskellige ærede Medlemmer. Jeg har tidligere bebrejdet Medlemmer af Flertallet, at de ikke ønskede denne Sag bragt til Udvalgsforhandling. Men efter hvad der er fremgaaet af de sidste Dages Forhandling, og navnlig efter hvad vi have hørt i Dag, viser det sig, at denne Sag har været Genstand for Udvalgsbehandling, men ganske vist paa en højst ekstrordinær Maade. Man synes at være kommen ind paa et helt nyt parlamentarisk System. Det, der har været stemmende med den hidtil gældende Forretningsorden, er det, at en Sag først foretages til første Behandling her i Tinget og dernæst sendes til Udvalgsbehandling. Men i denne Sag synes man at have baaret sig omvendt ad, idet man har undergivet den en Udvalgsbehandling før Behandlingen her i Salen. Jeg tvivler om, at denne Praksis er en god Praksis. Et Moment, som er kommet op i Forhandlingen her i Dag, skal jeg ogsaa skænte et enkelt Ord. Det er Spørgsmaalet om, hvem der har Væren af at ville hjælpe Kommunerne. Det synes at fremgaa af de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen), at han og hans Venner særlig ønske at have den Være at have villet hjælpe Kommunerne, medens det synes, at andre Medlemmer, blandt andre det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1. Valgkreds (S. C. Christensen) vil berøve det ærede Medlem fra Maribo den Hønnør. Jeg maa sige, at den Strid om, hvem der har Væren for at have bragt Spørgsmaalet om Tilskud til Kommunerne op i denne Forhandling, ikke interesserer mig. Det forekommer mig, at det væsentlige — og jeg antager ogsaa, at Kommunerne ville ræsonnere saaledes — er, at de faa noget. Om det saa er en Mand fra det ene Amt eller en Mand fra det andet Amt, der har været det gode Hoved, som først hittede paa det, synes mig at være et underordnet Spørgsmaal. For mig er altid det reelle Resultat Hovedsagen, og for mig ligger der ikke stor Vægt paa, om det gode Hoved findes i den ene eller den anden Vej, blot at der findes et godt Hoved, der kan finde paa noget godt.

Jeg kommer dernæst til det foreliggende Vædringsforslag. Jeg maa straks tilstaa, at Vædringsforslaget ikke tilfredsstiller mig. Det, som jeg ønskede, man skulde sige om de 5 Millioner, der bliver tilovers, efter at vi have betalt de to engelske Laan, og efter at vi have afholdt Udgifterne til Jærnbaner i dette og næste Finansaar, er, hvad vi ønske dem anvendt til, men jeg kan ikke er-

kende, at det Forslag, for hvilket det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds er Ordfører, giver os nogen bestemt Bæstet om, hvortil Pengene skulle anvendes. Nu siger det ærede Medlem nok: Jo, der staar i Vædringsforslaget, at de skulle anvendes til Udlaan i Kommunerne efter Regler, som nærmere bestemmes ved Lov. Men det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere ville indrømme mig, at det er en overordentlig usikker og uklar Udbræse for de Penge. Naar vi hidtil her i Salen have talt om at yde Tilskud til Kommunerne, have vi altid haft for Øje ganske bestemte Formaal. Man har f. Eks. haft for Øje at ville lette Amtskommunerne deres Udgifter til Vejvæsenet, eller man har villet støtte de almindelige Kommuner til at bære Alderdomsforsørgelsesbyrden, eller man har haft andre lignende Formaal. Det har altid været Opgaven her, naar man vilde give Penge ud af Statskassen til Kommunerne, at vise bestemt, hvortil de Penge skulle anvendes, men det er der ikke Tale om her. Her er der Tale om i ren Almindelighed at sige: Vi faa nu af et Laan, som vi gøre meget større, end vi egentlig behøve det, 5 Mill. Kr. — i Virkeligheden 7 Mill. Kr. — tilovers, og af de 7 Mill. Kr. ville vi laane de 5 Millioner ud til Kommunerne. Men man siger ikke et Ord om, hvad Kommunerne skulle bruge de Penge til. Man er derved efter min Mening kommen ind paa ganske ny Veje. Dette er, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, at bevilge ganske hen i det blaa. Man siger: Nu skulle Kommunerne have 5 Mill. Kr., men om de skulle have dem til deres Vejvæsen, saaledes som der tidligere har været Tale om, naar det gjaldt om at støtte Kommunerne, eller til Alderdomsunderstøttelse — som vi alt nu bevilge 1 Mill. Kr. til — eller til Støtte af deres Fattigvæsen eller til Konvertering af deres Gæld, eller hvad det nu er, det sige vi ikke et Ord om. (S. C. Christensen: Det staar i Loven.) Ja, i den Lov, der en Gang kommer, men det staar ikke her. (S. C. Christensen: Det skal heller ikke staa her.) Det ærede Medlem synes at gøre Indvendinger. Jeg vil henholde mig til det ærede Medlems Begrundelse forleden Dag. Det ærede Medlem fremkom med særdeles gode Grunde. Jeg var enig med det ærede Medlem i, at man ikke skulde gaa til Optagelse af Laan, før man vidste, hvad man skulde bruge Pengene til. Det ærede Medlem gav gode Grunde, og jeg var enig med ham deri, men i Dag gaar det ærede Medlem til Dels den modsatte Vej. Nu vil det ærede Medlem disponere over 5 Millioner til Kommunerne,